

АВТОШЛЯХОВИК

№ 3 січень 2015

Газета Полтавського будівельного технікуму транспортного будівництва

До відзначення 80-річного ювілею Василя Симоненка

8 січня 2015 року виповнилося 80 років з дня народження українського поета та журналіста, нашого земляка Василя Андрійовича Симоненка.

Народився Василь Симоненко 8 січня 1935 року в селянській сім'ї в Біївцях Лубенського району на Полтавщині. Дитинство припало на роки війни, було важким, голодним. Василева учителька Уляна Миколаївна Демченко пригадувала: "А якось зарядила хуртовина. У такі дні наша школа затихла, бо підвозу ж тоді не було... І раптом на шкільному порозі з'явилася снігова баба. Це із усіх чужосельців прийшов до школи лише Василь... У класі Вася виділявся

серед учнів, по-перше, своїм бідним одягом, по-друге, своїм розумом. Навіть учителі не читали стільки книжок, як наш найкращий учень..." Писати хлопець почав ще у шкільні роки, вміщував вірші у шкільній стіннівці.

У 1952р. Василь Симоненко вступив на факультет журналістики Київського університету, де водночас із ним навчався Ю. Мушкетик, В.Шевчук, Т. Коломієць, С. Тельшок.

По закінченні університету Василь працює в газеті "Черкаська правда", потім – у "Молоді Черкащини", власним кореспондентом "Робітничої газети". Як журналіст, він сміливо вторгався у різні сфери життя, різко критикував вияви бюрократизму, неуваги до

трудівників, теплим словом відгукувався про добрих людей.

Не втратили своєї цінності й на сьогодні його статті та відгуки на літературні твори, кінофільми та театральні спектаклі.

Василь Симоненко належав до «поетів-шістдесятників». За суттю своєю «шістдесятники» були новаторами, які прагнули поставити нашу літературу в рівень світової культури. Вони по-новому підходили до конструювання художніх образів, поетизуючи, зокрема реалії, що їх принесла науково-технічна революція, досягнення в розвитку космонавтики, атомної енергії, різних галузей науки. Особливо яскраво ці нові якості мистецтва слова розкрилися у творчості Івана Драча, Миколи Вінграновського,

Ліни Костенко, Дмитра Павличка.

«Життя як спалах блискавки...» – скажуть про нього пізніше, бо доля відміряла Василю Симоненку лише 28 років життя. Але він і зараз живе серед нас...

"Україно, п'ю твої зіниці..."

Україно, п'ю твої зіниці
Голубі й тривожні, ніби рань.
Крешуть з них червоні блискавиці
Революцій, бунтів і повстань.

Україно! Ти для мене диво!
І нехай пливе за роком рік,
Буду, мамо горда і вродлива,
З тебе дивуватися повік.

Ради тебе перли в душі сію,
Ради тебе мислю і творю –
Хай мовчать Америки й Росії,
Коли я з тобою говорю!

Одійдіте, недруги лукаві!
Друзі, зачекайте на путі!
Маю я святе синівське право
З матір'ю побути на самоті.

Рідко, нене, згадую про тебе,
Дні занадто купці та малі,
Ще не всі чорти втекли на небо,
Ходить їх до біса по землі.

Бачиш: з ними щогодини б'юся,
Чуєш — битви споконвічний грук!
Як же я без друзів обійдуся,
Без лобів їх, без очей і рук?

Україно, ти моя молитва,
Ти моя розпука вікова...
Гримотить над світом люта битва
За твоє життя, твої права.

Хай палають хмари бурякові,
Хай сичать образи — все одно
Я проллюся крапелькою крові
На твоє священне знамено.
26.XII.1961

Пілготував М.Д. Власенко

Бібліотека – світ нових можливостей

Важко уявити собі будь-яку ланку суспільства, яка могла б функціонувати не спираючись на бібліотеку. Сприяючи різним видам людської діяльності, бібліотека забезпечує стійкість суспільного життя, інтеграцію людських прагнень, дій та інтересів, формування системи цінностей суспільства в цілому та кожної особистості зокрема.

У комп'ютеризованому інформаційному середовищі бібліотечна діяльність набуває нових якостей. Сьогодні Полтавська обласна універсальна наукова бібліотека імені І.П. Котляревського є центральним сховищем творів друку українською та іноземними мовами, осередком з формування джерелознавчої та бібліографічної бази з історії та культури Полтавщини, науково-методичним центром для масових бібліотек області, центром інформаційно-бібліографічної роботи, галузевої інформації з питань культури і мистецтва, міжбібліотечного абонементу, координації та кооперування діяльності бібліотек всіх відомств і організацій на території області.

Фонд бібліотеки універсальний за змістом і налічує понад 800 тис. примірників книг, брошур, періодичних видань, платівок та інших матеріалів. Щороку обслуговується понад 40 тис. читачів, 250 наукових установ, підприємств, організацій і навчальних закладів області.

Про все це дізнались студенти II курсу механічного відділення нашого технікуму. В рамках проекту «Бібліотека – світ нових можливостей» разом із співробітниками відділу документів із економічних та технічних наук вони здійснили

віртуальну подорож до бібліотеки, яка допомогла їм змінити думку про бібліотеку і переконатись, що майбутнє починається в сучасній бібліотеці.

Вони розповіли, що в епоху інформаційних технологій, розвитку та широкого розповсюдження засобів комп'ютеризації і телекомунікації, входження цифрового середовища в життя кожної людини основним змістом діяльності відділу є:

1. Розвиток зацікавленості громадян, особливо молоді, у користуванні друкованою книгою як джерелом інформації шляхом популяризації літератури з економічних питань

2. Пропаганда і розповсюдження досягнень науки і техніки,

нових інформаційних технологій.

3. Участь у програмах по обслуговуванню малого і середнього бізнесу.

4. Сприяння розвитку самодіяльної технічної творчості, винахідництва та раціоналізаторства.

5. Інформаційне забезпечення підвищення інтелектуального, освітнього та професійного рівня фахівців різних галузей народного господарства, державних і комерційних структур.

6. Сприяння освіті і самоосвіті молоді, допомога в оволодінні навчальними програмами.

Можливості, які надає відділ:

- користуватись науковими виданнями, довідниками, підручниками, науково-популярною літературою, періодичними виданнями (з інформацією на CD-ROM) з широкого кола економічних питань, технічною літературою з питань енергетики, обчислювальної техніки, металургії, машинобудування, хімічної та харчової промисловості, будівництва і транспорту;
- одержати літературу, замовлену у відділі книгосховища;
- підібрати літературу до лекцій, рефератів, курсових та дипломних робіт, дисертацій;
- ознайомитися з книжковими виставками та виставками на сайті бібліотеки, тематичними переглядами літератури;
- скористатися безкоштовною точкою доступу Wi-Fi.

Мак М.М.

У гостях у «Баррі»

Студенти груп 21-О та 21-Д відвідали тренінг за програмою «Перша домедична допомога», який проводився в Полтавській обласній бібліотеці для юнацтва ім. О.Гончара в рамках Школи Безпеки Життя.

З домедичною допомогою ми маємо справу тоді, коли існує загроза життю чи здоров'ю. У результаті виникнення будь-яких надзвичайних ситуацій можуть з'явитися постраждалі. Враховуючи те, що на місці пригоди у більшості випадків першими опиняються не фахівці-медики, а випадкові люди, – саме вони повинні вміти надати домедичну допомогу до прибуття медичних працівників.

В ході тренінгу заступник головного лікаря з консультативної роботи Центру екстренної медичної допомоги та медицини катастроф Безрядін Юрій Олександрович та старша медсестра Вітвицька Інеса Олегівна ознайомили студентів з алгоритмом дій при наданні першої домедичної допомоги. Цей

алгоритм включає в себе такі кроки: підійти до постраждалого та оглянути його; перевести постраждалого в стабільне положення;

в разі необхідності провести серцево-легеневу реанімацію та зупинку кровотечі. Лікарі врахували ситуацію на Сході країни і пристосували навчання до нинішніх умов.

Медичні працівники також запросили наших студентів пройти навчання в обласному волонтерському об'єднанні екстренної медицини та медицини катастроф «Баррі», де

можна набути як теоретичних знань, так і практичних навичок при наданні домедичної і психолого-психіатричної допомоги. Така програма надання домедичної допомоги існує в усьому світі для різних вікових категорій.

На згадку про тренінг студенти отримали інформаційні закладки з контактними телефонами обласної бібліотеки для юнацтва та волонтерського об'єднання «Баррі».

Васільєва Д.П.

Шлях книги від автора до читача

Коли читач бере в руки книгу, вона тут же повідомляє йому, як її звати, хто її написав. Ім'я автора надруковано великими літерами на першій же сторінці. Тут же сказано, хто намалював малюнки. І ось ви прочитали книгу і дійшли до останньої сторінки. Там теж щось надруковано. Але ви закриваєте книгу, не звертаєте уваги на ці рядки, набрані найдрібнішим шрифтом. Подивіться на останню сторінку книжки, яка лежить зараз перед вами. Там написано: відповідальний редактор такий-то, художник, технічний редактор, коректор. Якби всі ці люди не працювали над книгою, в ній були б і недоробки, і помилки, і опечатки.

Легко книгу прочитати, але не легко її написати. На це інколи йдуть роки. В складному процесі створення книги найважливіше, звичайно, її написати. Письменник створює книжку. Це дуже і дуже нелегка робота.

Перший читач книги – редактор. Він дає першу їй оцінку, продумує як її слід доопрацювати. Інколи в результаті спільних роздумів редактора і письменника в рукопис вносяться серйозні зміни.

Одночасно з редактором над рукописом працюють “оформлювачі”, технічний редактор, фотограф і, звичайно, художник. Адже малюнки – теж важлива річ.

А коректори. Це найважливіші люди у видавництві. Вони вишукують у майбутній книзі помилки, описки, яких не помітили до них.

На тій же останній сторінці надруковано “тираж”, назву друкарні, її адресу. Давайте скористаємося цим і відправимось по вказаній адресі.

Перший цех – набірний. Саме сюди в першу чергу попадає рукопис. Як тільки знайдете в перший цех, зараз же побачите довгий ряд машин – лінотипи, схожі на друкарські,

але більші та складніші. Біля них сидять робітниці і стукають по клавішах, із лінотипа випадають відлиті з металу рядки, 6 – 7 за хвилину. З цих рядків складають, або як говорять, верстають сторінки книги.

З набірних цеху полоса направляється в друкарський. В цьому цеху машини великі, складні. Це машини, які самі друкують, розрізають полоси на листки, самі їх складають, самі рахують, скільки надруковано листків.

В іншому цеху друкують малюнки. Тут стоїть величезний фотоапарат. Перед апаратом на екрані – картина. Фотограф знімає малюнок. Потім переводиться знімок на цинкову пластинку – робиться кліше. Його змазують фарбами, прикладають до паперу і картина з'являється на папері. Все це робить машина.

Книга надрукована, але це ще не все.

Щоб вона стала такою, якою ви звикли бачити її завжди, потрібно зібрати всі листки, зшити їх, а потім одіти в нарядне плаття – обкладинку.

Це роблять у брошуровочному цеху. Тут знову “трудяги” машини. З друкарні книги йдуть на склад, в магазин, в бібліотеку, а звідти – всім нам. Книга розповість вам про пригоди героїв, але не може розповісти, який шлях пройшла сама.

Підготував студент групи 11-М
О. Кущинський

Гол.ред: Семенко Т.М.
Коректор: Васецька В.Г.
Комп'ютерна верстка: Власенко М.Д.
Зав. Бібліотекою: Мак М.М.